

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913217610
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6913217610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanej Y. V., W.. XX. XX. XXXX, F. U. Q., Q. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o 414,72 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, a to na účet alebo do rúk jeho právneho zástupcu 188,70 eur trov právneho zastúpenia do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31. 10. 2013 podal na súd žalobca Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava žalobu proti žalovanej o zaplatenie 869,22 eur s prísl. Uznesením zo dňa 21. 08. 2014 č. 12C/68/2014-55 súd vyhovel návrhu na zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že miesto žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava do konania vstúpil ako žalobca Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko.

Žalobca Profidebt Slovakia, s. r. o. Bratislava sa podanou žalobou domáhal na žalovanej zaplatenia 869,22 eur, zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úrokov z omeškania z jednotlivých súm odôvodňujúc to tým, že dňa 19. 12. 2011 uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. so sídlom v Bratislave, IČO 31320155 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka s príslušenstvom voči žalovanej zo zmluvy "Kreditná karta" č. 18014574, ktorá bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 697,07 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené písomne. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 901,26 eur. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 564,30 eur od 16. 12. 2011 do zaplatenia, vypočítaným podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. v znení platnom k prvému dňu omeškania. So žalovanou dňa 01. 07. 2012 uzavrel dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej žalovaná uznala svoj záväzok vo výške 927,15 eur a zaviazala sa uznaný záväzok splatiť v 48 mesačných splátkach, avšak uhradila len 3 splátky, a to 24. 07. 2012, 30. 08. 2012 a 19. 12. 2012, na základe čoho nesplatená časť záväzku predstavuje sumu 869,22 eur. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátky záväzku o 3 mesiace a viac, stali sa podľa článku 4.1 dohody splatnými všetky jej záväzky a vznikol mu aj nárok na zmluvnú pokutu podľa článku 4.1 dohody, t. j. 0,065 % denne z nesplatenej istiny úveru. Uplatnil si

preto aj zmluvnú pokutu a úroky z omeškania tak, že tieto spolu neprevýšia sumu 697,07 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 506,37 eur do zaplatenia.

Žalobca čiastočne vzal žalobu späť Súd uznesením zo dňa 03. 08. 2015 č. 12C/68/2014,81 konanie v časti prevyšujúcej istinu 414,72 eur, prevyšujúcej úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 564,30 eur od 02. 07. 2012 do 23. 07. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 544,99 eur od 24. 07. 2012 do 29. 08. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 525,68 eur od 30. 08. 2012 do 18. 12. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 506,37 eur od 19. 12. 2012 do 02. 09. 2014, úroky z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 414,72 eur od 03. 09. 2014 do zaplatenia a konanie ohľadom zmluvnej pokuty zastavil. Žalobca takto žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie 414,72 eur, ďalej žiadal úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 564,30 eur od 20. 07. 2012 do 23. 07. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 544,99 eur od 24. 07. 2012 do 29. 08. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 525,68 eur od 30. 08. 2012 do 18. 12. 2012, úroky z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 506,37 eur od 19. 12. 2012 do 02. 09. 2014, úroky z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 414,72 eur od 03. 09. 2014 do zaplatenia, keď v prevyšujúcej časti žalobu vzal späť. Žalovanú žiadal zaviazať na zaplatenie, keď na základe písomnej žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel dňa 02. 05. 2007 vznikol medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou právny vzťah. Zmluvné strany sa dohodli na presnom vymedzení splatenia pôžičky v pevne stanovenej lehote 30 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky, t. j. od 02. 05. 2007 v lehote do 20. 11. 2009, kedy nastala konečná splatnosť pôžičky prirodzeným spôsobom. Jeho právny predchodca zmluvný vzťah založený zmluvou o pôžičke žiadnym spôsobom neukončil. Až nasledujúci deň po prirodzenej splatnosti, t. j. dňa 21. 11. 2009 začala plynúť premlčacia doba, lebo až po konečnej splatnosti úveru mali právo požadovať vrátenie nesplatennej časti pôžičky. Žalovaná uznala záväzok 03. 07. 2012, teda v čase, kedy záväzok existoval a nebol premlčaný.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Dňa 20. 11. 2013 vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. vedľajší účastník na strane žalovanej. Tento vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania, lebo žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby, keď k zosplateniu došlo 02. 10. 2008, a dohodu o uznaní záväzku žalovanou považoval pre nekalú obchodnú prax za absolútne neplatnú, a preto žiadal žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení ďalej poukázal na to, že v uzavretej zmluve nie sú všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v súlade s § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. uvedené v texte hlavnej zmluvy, sú len súčasťou jednoliateho miniatúrneho textu formálne nedostupných obchodných podmienok, ku ktorým spotrebiteľ svojím podpisom ani nepristúpil, zmluva neobsahuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov, nie je uvedená ani RPMN, preto má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Aj dohoda o uznaní dlhu je formulár, ktorý veriteľ nemá možnosť ovplyvniť. Je nelogické, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty a to na dôvažok v rozsahu, na ktorý ani nemá žalobca platný právny titul. V ďalšom vyjadrení, reagujúc na podanie žalobcu z 15. 07. 2015 uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že nedošlo k predčasnému ukončeniu právneho vzťahu považuje jednoznačne za zavádzajúce a účelové. O tom, že k predčasnému ukončeniu predmetného zmluvného vzťahu došlo svedčí dôkaz predložený priamo žalobcom a to karta klienta, z ktorej vyplýva, že k zosplateniu úveru došlo dňa 02. 10. 2008 a uvedenému nasvedčuje aj výpis z pôžičkovej karty Triangel, kde sa ako posledná položka datuje dňom 02. 10. 2008 a následne je už vo výpise len uvedená položka označená ako zmluvná pokuta za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu a to až k dátumu 18. 03. 2009. Žalobca mohol pohľadávku uplatniť na súde už 21. 11. 2009, t. j. nasledujúci deň, ako nastala prirodzená splatnosť, avšak urobil tak až 31. 10. 2013 a na vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o trojročnej premlčacej dobe, keďže ide o spotrebiteľský vzťah.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.), a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.).

O tom, že ide o drobný spor a vo veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ako aj o povinnosti predložiť alebo označiť dôkazy (§ 120 ods. 4 O. s. p.) boli účastníci a vedľajší účastník poučení, žiadne ďalšie dôkazy nenavrhl ani neoznačili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel (čiastočne takmer nečitateľnej), obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (fakticky takmer nečitateľnej), dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX aj so zmluvnými ustanoveniami, zmluvy o postúpení pohľadávok zo Všeobecnej úverovej banky (ďalej len "VÚB") na Profidebt Slovakia aj s dodatkom č. 1 a prílohou č. 3, karty klienta, poznámok z telefonického vymáhania, oznámenia o zosplatnení dlhu, oznámenia o postúpení pohľadávky, výpisov z pôžičkovej karty Triangel a vec posúdil takto:

Dňa 02. 05. 2007 uzavreli VÚB, a. s, Bratislava (za VÚB a. s. Consumer Finance Holding) a žalovaná na základe žiadosti žalovanej o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávok VÚB na Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava aj s prílohou č. 3 ohľadom pohľadávky voči žalovanej. Listom zo dňa 02. 02. 2012 oznámila VÚB žalovanej postúpenie pohľadávky na Profidebt Slovakia, s. r. o. a následne bola pohľadávka postúpená na terajšieho žalobcu.

Uzavretá zmluva z 02. 05. 2007 je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 1, 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), keď veriteľom je v danom prípade právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (podľa žiadosti žalovaná žiadala pôžičku ako zamestnanec).

Podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Keď v zmluve je uvedený úverový rámec (maximálna výška pôžičky 18.000,- Sk), pevná mesačná splátka 600,- Sk a počet mesiacov splátok 30, teda zmluva neobsahuje RPMN (nejaký údaj o RPMN je síce v obchodných podmienkach, ktoré sú priložené k zmluve, ale sú nečitateľné a nie sú ani podpísané ani nie je preukázané, že boli žalovanej dané, takže ich nemožno akceptovať ako údaj o RPMN obsiahnutý v zmluve) ani údaj o úrokoch a poplatkoch (mesačné splátky podľa zmluvy 600,- Sk krát počet mesiacov splátok 30 činí sumu maximálnej výšky pôžičky 18.000,- Sk), a preto na základe uzavretej zmluvy podľa vyššie cit. ust. § 4 ods. 2 písm. g/ ako aj § 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nemá žalobca nárok na žiadne úroky ani poplatky.

I keď žalobca tvrdí, že konečná splatnosť pôžičky nastala 20. 11. 2009 prirodzeným spôsobom, lebo jeho právny predchodca žiadnym spôsobom zmluvný vzťah neukončil, tomuto odporujú práve ním predložené dôkazy, a to karta klienta, kde sa uvádza dátum zosplatenia úveru 02. 10. 2008. Skutočnosť, že k zosplateniu došlo, podporne nasvedčuje aj výpis z pôžičkovej karty, kde sa uvádza ako dátum transakcie 18. 03. 2009 - zmluvná pokuta za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu. Pritom sám žalobca vo vyjadrení z 15. 07. 2015 tvrdí, že právo požadovať vrátenie nesplatennej časti pôžičky mohli vykonať až po konečnej splatnosti úveru. Ak teda bola postúpená pohľadávka k vymáhaniu, podľa jeho vyjadrenia už musel byť celý úver splatný. Súd preto vychádzal pri rozhodovaní z toho, že dňa 02. 10. 2008 bol úver zosplatený.

Následne 03. 07. 2012 bola uzatvorená dohoda medzi Profidebt Slovakia, s. r. o. a žalovanou o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, kde žalovaná uznala výšku pohľadávky 927,15 eur na základe uzavretej zmluvy a zaviazala sa ju uhradiť v 48 splátkach po 19,31 eur.

Uzavretá dohoda o uznaní dlhu je jednoznačne na predtlačenom formulári, kde zreteľne veriteľ 01. 07. 2012 vpísal údaje v časti o postúpenej pohľadávke - záväzku a výške úroku z omeškania (dátum a miesto spísania a uvedené údaje o pohľadávke sú strojom), kým perom sú dopísané údaje v časti splátkový kalendár, a to počet mesačných splátok, splatnosť a výška splátky, údaje o dlžníkovi a dátum a miesto podpisu sú písané perom. Podľa dohody nesplatená istina úveru je 564,30 eur (čo je 17.000,10 Sk), hoci podľa zmluvy maximálna výška pôžičky je 18.000,- Sk (597,49 eur), z čoho podľa karty klienta žalovaná do 12. 06. 2012 splatila 7.089,- Sk (235,32 eur) a ďalších 57,93 eur splatila do 19. 12. 2012, ako je to uvedené v žalobe. Keď žalobca nemá nárok na úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, suma istiny 564,30 eur uvedená v dohode nezodpovedá skutočnému dlhu a tiež v uznaní je aj príslušenstvo pohľadávky a sankcie vo výške 362,85 eur.

Z toho, ako je naformulovaná dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, je zjavné, že veriteľovi išlo pod zámienkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej doby, čo súd hodnotí ako rozpor s dobrými mravmi (podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia dohody o uznaní záväzku), a preto uzavretú dohodu nepovažuje za platnú. Len na margo dodáva, že išlo o dohodu uzavretú v nadväznosti na spotrebiteľskú zmluvu, a keď úver bol zosplatený 02. 10. 2008, dohoda o uznaní dlhu (v prípade, že by bola platná) bola uzavretá 03. 07. 2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. a nebolo preukázané, že by žalovaná mala vedomosť pri uzatváraní dohody o tom, že pohľadávka je premlčaná (§ 558 Obč. zák.).

Preto keď súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, 02. 10. 2008 bola pohľadávka zosplatená, nasledujúci deň sa mohlo právo vykonať po prvý raz (§ 101 Obč. zák.), k platnému uznaniu pohľadávky, na základe ktorého by sa predĺžila premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. na 10 rokov nedošlo, žaloba bola podaná na súd až 31. 10. 2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák. a vedľajší účastník (ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako žalovaná, na strane ktorej vstúpil do konania) vzniesol námietku premlčania podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

Súd ešte poukazuje aj na skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej je podaná žaloba (§ 52 a nasl. Obč. zák.) a podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. v znení zák. č. 102/2014 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou a je potrebné zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Obč.

zák., podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorý účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práv. Tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01. 05. 2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3 M Cdo 12/2014).

Žalovaná, ktorá mala v konaní v plnom rozsahu úspech, či nárok na náhradu trov podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si právo na náhradu trov konania uplatnil vo výške 214,59 eur ako trovy právneho zastupovania.

Súd vedľajšiemu účastníkovi priznal podľa § 93 ods. 4 vety prvej a § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov právneho zastúpenia, a to podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

Konkrétne ide o odmenu za nasledovné úkony:

-25. 08. 2014 prevzatie a príprava zastúpenia - hodnota	
869,22 eur	51,45 eur
+prináležiaca paušalizovaná náhrada	8,04 eur
-02. 09. 2014 vyjadrenie - hodnota	869,22 eur 51,45 eur
+prináležiaca paušalizovaná náhrada	8,04 eur
-25. 08. 2015 doplňujúce vyjadrenie - hodnota	
414,72 eur	29,88 eur
+prináležiaca paušalizovaná náhrada	8,39 eur
súčet	157,25 eur
+ 20 % DPH	31,45 eur
spolu priznaných	188,70 eur

K účelnosti trov súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Co/803/2015: " Pojem "účelnosť" použitý v ustanovení § 142 ods.1 OSP treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo na ochranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že bol v konaní úspešný, každý úkon alebo každé iné vynaloženie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (i vedľajším účastníkom konania) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku."

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 02. 09. 2014 vo veci samej je zrejmé, že reagoval konkrétne na nárok uplatnený žalobcom. Vyjadrenie okrem všeobecných zákonných citácií obsahuje aj konkrétne skutkové a právne závery týkajúce sa veci samej. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka treba považovať za nevyhnutný a účelný, pretože len na základe tohto úkonu dochádza k zastúpeniu a právny zástupca sa musí oboznámiť s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania, zvoliť prostriedky postupu v konaní. Za účelne vynaložené trovy súd považoval aj jeho vyjadrenie z 25. 08. 2015 (ale vzhľadom na zastavenie konania v časti už len vychádzajúc z hodnoty 414,72 eur), lebo išlo o konkrétnu reakciu na vyjadrenie žalobcu a vo veci boli účastníci poučení, že ide o drobný spor, v ktorom súd rozhodne bez nariadenia pojednávania, a preto vedľajšiemu účastníkovi nemožno uprieť právo vyjadriť sa aj k ďalším žalobcom tvrdeným skutočnostiam, keď iná

možnosť ako v písomnom vyjadrení nie je (keby nešlo o drobný spor, mohol by tieto tvrdenia predniesť na pojednávaní). Trovy vynaložené vedľajším účastníkom konania v spore (úkon príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenia vo veci samej) boli v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa sledovala procesná ochrana proti tvrdenému nároku.

Zaplatenie trov právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalobca nesplní v stanovenej lehote uloženú mu povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.